SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 296/2012-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 147/05 (predtým vedenom pod sp. zn. 17 Es 13/03 a pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 E 36/03) a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2010 doručená sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaniami doručenými ústavnému súdu 9. marca 2011 a 3. mája 2011, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 147/05 (predtým vedenom pod sp. zn. 17 Es 13/03 a pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 E 36/03) a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza:

„Okresnému súdu v Trnave som doručil dňa 22. 24. 2003 odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 32 E 36/03-9 zo dňa 11. 03. 2003.

Sociálna poisťovňa ústredie B. mi dňa 24. 06. 2003 oznámila o vykonaní zrážok z dôchodku na základe výkonu rozhodnutia a z 03. 10. 2003 - oznámenie o výplate dôchodku.

Uvedením postupom som považoval vec za vybavenú z toho dôvodu, že takto nebolo rešpektované moje odvolanie proti uzneseniu sp. zn.: 32 E 36/03-9 zo dňa 11. 03. 2003, ktoré som súdu doručil 22. 04. 2003.

Na základe výzvy súdu zo dňa 29. 04. 2005, sp. zn.: 17E 13/03-41 som sa osobne dostavil na súd a zároveň som predložil súdu rozhodnutie ústavného súdu III. ÚS 143/03-19 z 18. júna 2003, v ktorom bolo rozhodnuté, že sťažnosť V. S. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.“

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 143/03-19 z 18. júna 2003 odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ktorou namietal porušenie svojich základných práv, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 10 C 1/96-108 zo 14. augusta 2001 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5 Co 613/01-139 z 2. októbra 2002 (ktorými bola sťažovateľovi okrem iného uložená povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 544 Sk).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti konštatuje, že

„K môjmu veľkému prekvapeniu som sa dozvedel až doručením uznesenia súdu sp. zn.: 14Er/147/2005-30 zo dňa 19. novembra 2007, že uznesenie č. k.: 32E 36/03-9 nenadobudlo právoplatnosť.

Sociálna poisťovňa nemohla vyplatiť oprávnenému zrazené sumy a preto oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie za účelom vymoženia predmetnej sumy.

V danom prípade súd vo veci č. k.: 32E 36/03-9 neefektívne koná, vo veci a robí zbytočné súdne prieťahy, následkom čoho mi je spôsobovaná materiálna škoda a zároveň aj nemajetková ujma.

Exekútora som oboznámil s tým, že Sociálna poisťovňa ústredie B. už uskutočnila zrážky z dôchodku a preto ďalšia exekúcia je bezpredmetná.

Aj napriek uvedenému oznámeniu exekútorovi bol mi doručený Exekučný príkaz zo dňa 08. 02. 2008 na základe ktorého sa mi zvyšujú trovy súdneho konania a trovy exekúcie.

Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie EX 531/2006-50 zo dňa 18. 02. 2008 mi bolo doručené 19. 02. 2008.

Podaním zo dňa 19. 02. 2008 som podal námietky proti trovám exekúcie vo výške 605,50 Sk.

Uznesením súdu zo dňa 31. marca 2008 sp. zn.: 14Er/147/2005-39 námietky povinného proti ďalším trovám exekúcie sa zamietajú.

Na základe oznámenia sociálnej poisťovne zo dňa 11. 4. 2008 a tiež z 05. 05. 2010 boli mi vykonané zrážky z dôchodku.

Listom adresovaním do rúk predsedu Okresného súdu v Trnava zo dňa 06. 03. 2008 som podal Sťažnosť na zbytočné súdne prieťahy a neefektívne konanie vo veci sp. zn.: 32 E 36/03-9.

Listom zo dňa 01. 07. 2008 so uskutočnil u predsedu súdu Urgenciu vybavenia podanej sťažnosti dňa 06. 03. 2008 na zbytočné súdne prieťahy a neefektívne konanie vo veci sp. zn.: 32E 36/03-9.

Predseda OS mi listom zo dňa 02. 07. 2008 zn.: Spr. 243/08 poslal oznámenie, že Okresný súd Trnava uznesením sp. zn.: 14Er/147/2005 zo dňa 31. 03. 2008 moje námietky zamietol. Uznesenie sa Vám t. č. doručuje.“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej poukazuje na to, že ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 162/09-46 z 10. septembra 2009 rozhodol o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 147/05 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 17 Es 13/03 a sp. zn. 32 E 36/06) a prikázal Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 147/05 konať bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľ tvrdí, že Okresný súd Trnava do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu (7. decembra 2010) o jeho odvolaní z 22. apríla 2003 proti uzneseniu č. k. 32 E 36/03-9 z 11. marca 2003, ktorým nariadil na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 10 C/1/96 zo 14. augusta 2001 výkon rozhodnutia zrážkami z dôchodku, dosiaľ nerozhodol, a v tejto súvislosti tvrdí, že vo veci Okresný súd Trnava koná naďalej so zbytočnými prieťahmi a neefektívne. Odvolanie z 22. apríla 2003 sa však v spise Okresného súdu Trnava sp. zn. 14 Er 147/2005 nenachádza.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ namieta aj porušenie svojich práv postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009, ktoré začalo 12. novembra 2009 podaním žaloby o náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom štátneho orgánu v sume 307,19 € s príslušenstvom, doplnenej podaním zo 14. mája 2010 o ďalšiu sumu 20,13 €, ktorú Sociálna poisťovňa zrazila sťažovateľovi z dôchodku „oznámením z 5. 5. 2010“. Pritom tvrdí, že „V horeuvedenej veci doteraz nebolo vytýčené žiadne konanie aj napriek tomu, že uplynula lehota od podania žaloby jeden rok. ...

Na základe skutočností uvedených v časti I. tejto sťažnosti je nesporné, že Okresný súd v Trnave svojim postupom vo veci vedenej pod sp. zn.: 32E 36/03-9 porušuje základné právo upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy a ľudské právo upravené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Skutočnosť, že Okresný súd v Trnave o mojom odvolaní zo dňa 21. 04. 2003 právoplatne nerozhodol, hoci od podania odvolania uplynula lehota 7 rokov a takmer 8 mesiacov vyvoláva u mňa dlhodobý stav právnej neistoty, je mi spôsobovaná materiálna škoda z dôvodu exekúcie exekútorom, tento stav naďalej pretrváva, následkom čoho mi je

spôsobovaná aj nemajetková ujma, veľká psychická záťaž, ktorá mi spôsobuje duševnú poruchu.

Súdny exekútor taktiež robil vo veci zbytočné prieťahy a neefektívne konal.

Taktiež vo veci návrhu žaloby na Slovenskú republiku - Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom štátneho orgánu, sú vo veci robené zbytočné súdne prieťahy tým, že od podania návrhu zo dňa 12. 11. 2009 uplynula lehota do dnešného dňa viac ako rok a vo veci nebolo vytýčené žiadne konanie. ...

Vzhľadom na odstup od podania odvolania proti uzneseniu sp. zn.: 32E 36/03-9 zo dňa 21. 04. 2003 na súd a primeranej lehoty, v ktorej mal súd právoplatne rozhodnúť, taktiež od podania návrhu žaloby o náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom štátneho orgánu zo dňa 12. 11. 2009, možno celkovú finančnú - nemajetkovú ujmu stanoviť na sumu 6.000.- Eur.“.

V doplnení sťažnosti z 3. mája 2011 sťažovateľ uvádza, že Okresný súd Bratislava I nespravodlivo rozhodol 4. marca 2011 po uplynutí lehoty jedného roka a takmer štyroch mesiacov rozsudkom č. k. 12 C 264/2009-49. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ 26. apríla 2011 odvolanie.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 32E 36/03-9 zo dňa 11. 03. 2003 a Okresný súd Bratislava 1, v podaní žaloby o náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom štátneho orgánu zo dňa 11. 12. 2009 (v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009, pozn.) porušili základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prerokovanie záležitosti súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Trnave vo veci vedenej pod sp. zn.: 32E 36/03-9 a Okresnému súdu Bratislava 1 vo veci náhrady škody spôsobenej nesprávnym postupom štátneho orgánu prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 6.000.- Eur, ktoré mu je Okresný súd v Trnave povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.

4. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť trovy právnemu zástupcovi pred ústavným súdom.“

Sťažovateľ súhlasil s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania, a požiadal aj o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho

základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejnej a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 147/05 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 17 Es 13/03 a sp. zn. 32 E 36/03)

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 32 E 36/03. Z vyžiadaného spisu, zistení na Okresnom súde Trnava, nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 162/09-46 z 10. septembra 2009, ako aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 12 C 264/2009-49 zo 4. marca 2011 vyplýva, že namietané konanie Okresného súdu Trnava bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 17 Es 13/03, ďalej pod sp. zn. 32 E 36/03 a ako ostatné v poradí pod sp. zn. 14 Er 147/05,

a preto navrhovaný petit v časti týkajúcej sa namietaného konania vedeného Okresným súdom Trnava ústavný súd upravil o uvedenie spisovej značky, pod ktorou bolo vedené namietané konanie v poradí ako posledné (ostatné).

Pôvodne bolo namietané konanie vedené pod sp. zn. 32 E 36/03. Po podaní odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 32 E 36/03-9 z 11. marca 2003 a nariadení súdneho výkonu rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom bola vec presunutá od súdneho vykonávateľa k sudcovi a bola jej pridelená nová sp. zn. 17 S 13/03. Vzhľadom na odvolanie sťažovateľa bola vec predložená 23. septembra 2004 Krajskému súdu v Trnave, ktorý ju vrátil Okresnému súdu Trnava bez vydania rozhodnutia, pretože podľa vtedy účinného § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odvolaním napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka sa zo zákona zrušilo a vo veci mal rozhodnúť sudca.

Dňa 1. septembra 2005 nadobudol účinnosť zákon č. 341/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý novým spôsobom upravil výkon rozhodnutia, pričom prechodné ustanovenie § 372m ods. 2 OSP v znení účinnom po 1. septembri 2005 ustanovilo, že ak oprávnený oznámi súdu, že podal návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, súd postúpi vec zvolenému exekútorovi spolu s písomným poverením na vykonanie exekúcie. Účinky pôvodného návrhu na výkon rozhodnutia, ako aj procesné úkony súdu, z ktorých vyplývajú obmedzenia pre účastníkov konania podľa tohto ustanovenia, zostali zachované. Právoplatné uznesenie súdu o nariadení výkonu rozhodnutia malo účinky právoplatného upovedomenia o začatí exekúcie podľa osobitného predpisu.

V nadväznosti na novú právnu úpravu Okresný súd Trnava 6. septembra 2005 upozornil oprávneného na túto zmenu a v tejto súvislosti aj na potrebu podať nový návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený takýto návrh podal, čo oznámil Okresnému súdu Trnava a 27. októbra 2005 bola vec prevedená do oddelenia „exekučné veci“ a v tejto súvislosti jej

bola pridelená nová sp. zn. 14 Er 147/05, pod ktorou sa viedlo toto konanie až do jeho právoplatného skončenia (9. júla 2008).

Ústavný súd z vyžiadaného spisu, zo získaných informácií na Okresnom súde Trnava, ako aj z vyznačenej právoplatnosti ostatných relevantných rozhodnutí - uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 14 Er 147/2005-30 z 19. novembra 2007 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. decembra 2007) a uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 14 Er 147/2005-39 z 31. marca 2008 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. júla 2008) zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 14 Er 147/20005 bolo v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu právoplatne skončené už 9. júla 2008 (vyplýva to aj z nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 162/09-46 z 10. septembra 2009).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 147/05 (predtým vedenom pod sp. zn. 17 Es 13/03 a pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 E 36/03) sťažnosťou, ktorá bola doručená ústavnému súdu 7. decembra 2010 a ktorá smerovala proti postupu Okresného súdu Trnava v namietanom konaní, ktoré bolo právoplatne skončené 9. júla 2008, t. j. podal ju zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

2. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009. Zo sťažnosti, z vyžiadaného spisu aj zistení na Okresnom súde Bratislava I vyplýva, že po podaní návrhu sťažovateľa *„na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.“* doručenom mu 16. novembra 2009 rozhodol Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 12 C 264/2009-49 zo 4. marca 2011 tak, že návrh zamietol. Zo spisu sp. zn. 12 C 264/2009 vyplýva, že po podaní návrhu sťažovateľom Okresný súd Bratislava I získaval podklady pre rozhodnutie vo veci samej, najmä zo spisovej dokumentácie Okresného súdu Trnava týkajúcej sa veci vedenej týmto súdom pod sp. zn. 14 Er 147/2005 ako veci súvisiacej s namietaným konaním. V nadväznosti na uvedené nariadil 3. februára 2011 pojednávanie na 4. marec 2011, na ktorom aj vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 12 C 264/2009-49, t. j. po 16 mesiacoch od podania návrhu sťažovateľa. Proti označenému rozsudku sa sťažovateľ odvolal; odvolanie Okresnému súdu Bratislava I sťažovateľ doručil 28. apríla 2011.

Okresný súd Bratislava I predložil odvolanie Krajskému súdu v Bratislave 8. júla 2011. Ústavný súd zistil, že konaniu bola pridelená sp. zn. 15 Co 233/2011 a v čase predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom o odvolaní sťažovateľa ešte nebolo rozhodnuté. Sťažovateľ postup Krajského súdu v Bratislave nenamietal.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prieťahy“

obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Ústavný súd dospel k záveru, že hoci doterajší postup Okresného súdu Bratislava I v namietanom konaní nebol celkom bez prieťahov, ich intenzita s prihliadnutím na všetky okolnosti konania Okresného súdu Bratislava I vedeného pod sp. zn. 12 C 264/2009 nedosiahla podľa názoru ústavného súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a súčasný stav konania nevylučuje definitívne možnosť prejednania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

V nadväznosti na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 264/2009 podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal. Rovnako bolo podľa názoru ústavného súdu bez právneho významu hodnotiť to, či sťažovateľ uplatnil svoje právo podať sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi Okresného súdu Bratislava I, ktorú ústavný súd považuje v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde za účinný prostriedok ochrany práv účastníkov konania pred všeobecnými súdmi v prípade prieťahov v konaní týchto súdov (I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05).

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k zbytočným prieťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júna 2012